

Подиръ пладне спяхъ (Щачевъ бѣше при мене) и се разхожихъ по Цариградското шосе, хубава зеленина, красиви пейзажи; мраморни турски гробове, варварски разтрошени (за строежъ) близу до табията. — Стоиловъ билъ въ Събранието. Гюзелевъ много смаянъ, разговарялъ продължително съ Каравелова. — Пасторътъ се очудваше на остротата на гореспоменатата прометория. — Тукъ е московскиятъ проф. филологъ Дюверноа; Стаменовъ ми го представи на улицата. — Вечерята захванахъ да пиша старобългарски и новобългарски ексерпти. — Дълго не можахъ да заспя.

Днесъ въ срѣда преди пладне ходихъ на австрийската поща (нищо особено). У дома се занимавахъ съ филология. — Подиръ обѣдъ отидохъ у Стоилова. Гюзелевъ днесъ билъ у княза (неговъ день) на пладне, цѣлиятъ като да билъ отъ скръбъ съкрушенъ, ganz zerknickt und verschissen [цѣлъ билъ сломенъ и ...]. Питалъ Стоилова, знае ли нѣщо за мене и за моето писмо, Стоиловъ отговорилъ, че нищо не знае. Гюзелевъ ужъ ималъ най-добри намѣрения спрѣмо мене, искалъ да ме направи директоръ на музея и библиотеката и при това съветникъ на министерството, за да ме избави отъ всички училищни работи; за контракта ужъ не ставало дума, нито пъкъ сж искали да го предлагатъ на Събранието. Щѣлъ да дойде, каже, самъ при мене, за да ме одобри. Ала указътъ за Ташикманова — е подписанъ! Искамъ да го оставя да виси въ неизвестностъ нѣкое време. Ташикмановъ трѣбва да се откаже отъ назначението. Положението е много изгодно.

Вечерята ходихъ у владицитѣ. Четохъ имъ своя ултиматумъ. Григорий (самъ) за положението: Стамболовъ и компания изгубили вече авторитетъ, опозицията на селянитѣ, днесъ Начовичовитѣ данѣци сж приети. Lockmittel [примамката] съ солта и рублията отиде, народътъ се обръща, ще дойде отъ само себе си, обратътъ сега е непотрѣбенъ; една полуавтономна, каже, България въ границитѣ на Цариградската конференция щѣше да бжде по-добре (правъ е) — щѣше да се работи, щѣше да има единство, общъ стремежъ и обща тѣга, сега всичко е ударило на политика, никой нищо не работи. Дондуковъ и Григорий. Рускитѣ възпитаници: букаци, въ пансионитѣ сж били като въ казарми, подъ казарменъ режимъ, та държатъ за буквата, буквоедци, нѣматъ практика, па имъ липсва и инвенция. Григорий, Никифоровъ, братътъ на Михайловски и Момчиловъ сж били първитѣ руски възпитаници (1845 г.); Григорий билъ терджуманинъ въ сръбското и руско агентство въ Цариградъ. Зачахъцитѣ на църковното движение — Неофитъ Бозвелята и Иларионъ сж били гръцки, а не руски възпитаници. Титовата*) нота противъ Илариона тогава, той, каже, сновалъ съ коле-

*) Въ ръкописа стои: Титровъ.